

DAŇOVÉ ÚNIKY – PRECIZÁCIA VŠEOBECNEJ TERMINOLÓGIE (ABSENTUJÚCEHO ASPEKTU DAŇOVÉHO PRÁVA)

JANA ŠIMONOVÁ

Abstract: **Tax evasion – specified of definitions (missing aspects of Tax Law)**

The aim of the article is to describe characteristic features of terms: tax evasion and tax fraud to organize them into a theoretical internal system following as one of the sub-branch of Tax law. The author draws the conclusion that the legal aspects of tax evasion are the special and the relevant sub-category of Tax law. I propose to include specified category of Tax evasion into Tax law. The author in the article analyzes and presents the definition of tax evasion.

Keywords: tax evasion; tax fraud; tax avoidance; tax; Tax law

Klíčová slova: daňový únik; daňový podvod; vyhýbanie sa daňovej povinnosti; daň; daňové právo

DOI: 10.14712/23366478.2017.46

1. ÚVOD

Napriek zvýšenej snahe eliminácie daňových únikov v krajinách Európskej únie, ako aj v ostatných krajinách, rozpracované analýzy neustále poukazujú na nové spôsoby a alternatívy ich páchania, pričom predmetný jav označujú prívlastkami negatívny a celosvetový. Spoločným ukazovateľom variabilných daňových systémov rozvinutých i nerozvinutých ekonomík, trhových i transformujúcich sa ekonomík, sú daňové úniky s dominanciou nelegálnych daňových únikov fungujúcich na báze nelegálneho neplatenia daní. Eliminácia a minimalizácia daňových únikov ako základnej brzdy bezporuchového výberu daní patrí medzi obligatórne povinnosti daňovej administrácie a daňovej techniky pri plnení fiškálnych príjmov. Osobitosťami daňových únikov je ich vysoká miera latencie, náročnosť odhalenia, profesionalita páchania, výrazná obtiažnosť, internacionalizácia, i neprehľadnosť daňových právnych predpisov, legislatívne disparity a pod. V procese boja proti páchaniu daňových únikov bolo realizovaných množstvo akčných plánov boja proti daňovým únikom, ktoré boli opakovane novelizované a inovované v kontexte recentného stavu.¹ Úspešnosť jednotlivých opatrení eliminujúcich páchanie daňových únikov je podmienená schopnosťou správne implemen-

¹ Bližšie ŠIMONOVÁ, Jana. *Daňové úniky v Slovenskej republike*. Bratislava: Wolters Kluwer, 2017.

tovať ich základné ciele a aplikovať ich voči daňovým subjektom, ktoré majú záujem neoprávnene získať finančné prostriedky zo štátneho rozpočtu.

Odborníci, vedeckí pracovníci i laická verejnosť opakovane kooperuje s pojmom daňový únik, daňová optimalizácia, daňový podvod, ale aj so subpojmi daňového úniku, akými sú napr. karuselový podvod, zmiznutý obchodník atď.² V poslednom období na odborných a vedeckých fórach vyvstala potreba precizovať najmä pojem daňový únik a zakategorizovať ho do určitej oblasti. Daňový únik v sebe nepochybne zahŕňa viacero aspektov, a preto ho možno chápať ako interdisciplinárny pojem. Disponuje črtami legislatívnymi, ekonomickými i technickými. Z právneho hľadiska subsumuje trestnoprávne, medzinárodnoprávne i daňovoprávne prvky, pričom jeho presné vymedzenie považujem za najrelevantnejšie najmä z pohľadu daňového práva.

Úvaha terminologického vymedzenia daňového úniku má svoje opodstatnenie najmä z teoretického pohľadu. Praktický náhľad sa zameriava na spôsob *účelovo novelizovať* právne normy tak, aby eliminovali alternatívy ich zneužívania a napomohli k ich efektívnejšej identifikácii. Odborníci, ktorí sa špecializujú na odhaľovanie a objasňovanie daňových únikov často nepoznajú jasné odlišenie vyššie načrtnutých pojmov, ich obsah, čo môže negatívne ovplyvniť aj ich subjektívne rozhodovanie o hlavnej otázke, či sa skutok stal alebo nie. Možno hodnotiť vysoko pozitívne, že sa problematikou daňových únikov ako komplexnej matérie nejasností a otázok začali zaoberať odborníci z daňového práva. Aj preto precizovanie pojmu daňový únik, a jeho zakategorizovanie dokáže, aj s ohľadom na prijímané opatrenia, určitým spôsobom zefektívniť elimináciu páchania daňových únikov, konkrétne cez optiku charakterizovanie, čo je a čo nie je daňovým únikom.

2. DAŇOVÝ ÚNIK

Daňový únik z historického hľadiska predstavuje nežiaduci jav, ktorý vznikal automaticky so vznikom daňovej povinnosti, ktorá nemusela byť pravidelná, stabilná s presne stanovenou sadzbou dane.³ Jednoznačná definícia daňového úniku nie je jasná a v legislatíve absentuje jej bližšie precizovanie. Sú dve základné roviny, ktoré si samotné terminologické vymedzenie daňového úniku vyžaduje špecifikovať, a to čo je tzv. laicky povedané legálne a nelegálne a na druhej strane vymedziť rozdiely medzi pojmami daňový únik, daňový podvod, daňové trestné činy (určité spôsoby porušenia právnych predpisov).

Absencia jednotného pojmu **daňového úniku** je zrejmä. Národné i medzinárodné publikácie, právna i ekonomická oblasť sa snaží načrtnúť základné intencie terminologického vymedzenia daňového úniku. Na interdisciplinárny prístup daňového úniku poukážeme práve vybranými charakteristikami z rôznych oblastí. *Martinez* nazerá na

² Bližšie KOHAJDA, M. Zákaz zneužití práva v daňovém právu a judikatuře České republiky. In: Luboš Tichý, Solange Maslowski, Tomáš Troup (eds.). *Zneužití práva*. Praha: Centrum právní komparatistiky Právnické fakulty Univerzity Karlovy v Praze, 2016. s. 183–185.

³ Vid' BURG, D. F. *A world history of tax rebellions: An Encyclopedia of Tax Rebels, Revolts and Riots from Antiquity to the Present*. Routledge, 2004.

daňový únik ako na spôsob priamo vyjadriť mieru nesúhlasu s daňami. Daňové úniky klasifikuje na legálne a nelegálne, pričom ich primárny rozdiel spočíva v určení hranice porušenia a neporušenia právneho predpisu.⁴ S ohľadom na súčasnú dobu považujem dané tvrdenie za prekonané. Za pravdu mi dáva gramatický i logický výklad. Podľa gramatického výkladu legálnosťou rozumieme akceptovanie a dodržiavanie právnych noriem, zákonom oprávnený a zodpovedajúci právnomu predpisu postup. Buď je daný priamo zákonom alebo na základe zákona. Únik predstavuje aj synonymum slova útek, a de facto jeho jazykový výklad sa viaže k vyhnutiu sa zodpovednosti, vyhýbaniu sa zákonnej povinnosti. V nadväznosti na logický výklad je zrejماً iracionalita spojenia legálne vyhnutie sa zákonnej povinnosti a zodpovednosti, a v daňovej terminológii označujeme daný postup ako daňová optimalizácia. Tzn. stav minimalizácie daňovej povinnosti na prípustné zákonné minimum.

Viktoryová a kol. považuje daňový únik za výsledok ekonomického správania sa daňových subjektov, ktorého dôsledkom je úmyselná alebo neúmyselná redukcia daňovej povinnosti daňového subjektu (občana, živnostníka, podniku a pod) voči štátu.⁵ Otázkou ostáva, čo mysleli autori pod neúmyselnou redukciou daňovej povinnosti. Ak by sme z danej definície vydedukovali, že hovoríme o úmyselných a neúmyselných daňových únikoch, ktorých spoločnou črtou je nezákonnosť, jediným možným vysvetlením je vyvodzovanie daňovoprávnej zodpovednosti pri neúmyselných daňových únikoch a trestnoprávnej zodpovednosti pri úmyselných daňových únikoch. **Neúmyselná redukcia daňovej povinnosti** spočíva v konaní daňového subjektu, ktorý si znížil základ dane nedostatečnou znalosťou daňových predpisov, nepozornosťou, podceňovaním daňových a účtovných povinností prípadne iným obdobným konaním. V praxi ich je možné detekovať pochybením v účtovnej a ekonomickej evidencii, alebo v samotnom výpočte daňovej povinnosti. Uvedené konanie má prvky deliktuálnej zodpovednosti a spravidla je finalizované uložením daňovej sankcie. **Úmyselná redukcia daňovej povinnosti** sa prejavuje porušovaním platných a účinných právnych noriem, uvedením do omylu prípadne iným podvodným konaním, ktoré vyústi do skrátenia, nezaplatenia i neodvedenia príslušnej dane. Synonymom úmyselnej redukcie daňovej povinnosti je nezákonný daňový únik, ktorý sa môže prejavíť vo forme zatajania príjmov a majetku, ktoré podliehajú dani, zatajania iných skutočností majúcich vplyv na existenciu a výšku daňovej povinnosti, uvedenie nesprávnych údajov v daňovom priznaní a iných daňových dokladoch, vykazovanie nadhodnotených alebo vôbec neexistujúcich daňových výdavkov, ktoré sú uznané ako výdavky znižujúce základ dane, podhodnotenie ceny majetku, ktorý je predmetom dane a falšovanie údajov v daňových dokladoch a pod.

Európska komisia rozumie všeobecne pod daňovým únikom nezákonné dohody, v ktorých je daňová povinnosť skrytá alebo nie je priznaná, čiže daňový subjekt zaplatí nižšie dane, ako má podľa právnych predpisov uhradiť tým, že zatají príjem alebo iné informácie daňovým orgánom.⁶ Okrem toho rozoznáva aj pojem daňový podvod, ako

⁴ MARTINEZ, J. C.: *Daňový únik*. Praha: Nakladatelství HZ, 1995, s. 68.

⁵ VIKTORYOVÁ, J., BANGO, D. a kol. *Metodika vyšetrovania trestných činov, II. časť*. Bratislava: APZ, 2004, s. 109.

⁶ European Commission. Taxation and Customs Union. The Missing Part. [online]. Brussels. 2015. [cit. 14. 6. 2015]. Dostupné z: http://ec.europa.eu/taxation_customs/taxation/tax_fraud_evasion/missing-part_en.htm

trestnoprávny pojem, ktorý spočíva v úmyselnom vyhýbaní sa daňovej povinnosti, je voči nemu vyvoditeľná trestnoprávna zodpovednosť a kategorizujeme do neho používanie a zhotovovanie falošných dokumentov i predkladanie nepravdivých priznaní a pod. Pojmu daňový podvod sa budem venovať neskôr. Samotná charakteristika daňového úniku je však nejasná, pričom napriek úvodnému zdôrazneniu nezákonnosti daného konania, nie je následne zrejmé, či taktiež je voči nemu vyvoditeľná trestnoprávna zodpovednosť, prípadne s odvolávkou na daňové orgány, či nie sú kategorizované výlučne pod daňovoprávnu zodpovednosť. Logicky možno dedukovať nelegálne daňové úniky v obidvoch prípadoch.

Thurony pod daňovým únikom rozumie kriminálne konanie, tzn. správanie, ktoré je podľa trestného práva označované za trestný čin.⁷ Napriek jednoduchosti predmetnej definície má podstatnú charakteristickú črtu vymedzenú práve vo vzťahu k trestnoprávnej zodpovednosti. V kontexte slovenskej právnej úpravy však by takýmto konaním mohlo byť naplnených viacero skutkových podstát trestných činov, a preto je uvedená definícia značne obsirna. Absentuje v nej špecifikácia samotného konania, alebo cieľu, čo ním daňový subjekt sleduje.

Boháč všeobecne vymedzuje daňový únik ako prípad, kedy nedochádza k stanoveniu a plateniu dane v súlade so zákonom, čím verejný rozpočet nedostáva daňový príjem v stanovenej výške. Dôsledkom daňového úniku je odchýlenie sa dane stanovenej a platenej daňovým subjektom od „ideálnej“ dane, ktorá by bola vyrubená podľa právnych predpisov, a to smerom nadol (prípadne až k nule), tzn. stanovená a zaplatená daň je nižšie ako by mala byť.⁸ Uvedené konanie evokuje skrátenie dane, prípadne nezaplatenie dane. Pozitívne však v predmetnej charakteristike vidieť jasne špecifikované konania a jeho prepojenie k fiškálnym príjmom, ktoré de facto doplácajú na daňové úniky v najvýraznejšom merítke. Práve ochrana finančných záujmov Európskej únie, ale aj Slovenskej republiky je určitým hnacím motorom boja proti daňovým podvodom a kreovania inovatívnych opatrení s cieľom minimalizovať či eliminovať predmetný negatívny jav.

Z komparatívneho porovnania vybraných záverov *Radvan* jednoznačne negoval alternatívnu delenia daňových únikov na legálne a nelegálne, s čím súhlasné stanovisko vyslovujem opakovane vo svojich publikáciách.⁹ *Radvan* logicky konštatuje, že nemožno hovoriť o daňovom úniku ak nie je porušený zákon (ako je tomu pri legálnych daňových únikoch), a v takom prípade ide výlučne o legálnu daňovú optimalizáciu, za ktorú nemôže byť subjekt trestaný.¹⁰ Taktiež uvádza prepojenie obidvoch aspektov, a to ilegálnosť konania a prevažujúci ekonomický smer uvažovania daňového subjektu pri páchaní daňového úniku.

⁷ THURONYI, V. *Comparative Tax Law*. Hague: Kluwer Law International, 2003, s. 155.

⁸ BOHÁČ, R. Teoretické a praktické otázky českého daňového práva z hľadiska daňových únikov a podvodov. In: *Daňové právo vs. Daňové podvody a daňové úniky*. Košice: Univerzita Pavla Jozefa Šafárika, 2015, s. 38.

⁹ Napr. ŠIMONOVÁ, J. *Daňové úniky v Slovenskej republike*. Bratislava: Wolters Kluwer, 2017, alebo STIERANKA, J., ŠIMONOVÁ, J., SABAYOVÁ M. *Daňové úniky a daňová kriminalita*. Bratislava: EPOS, 2016.

¹⁰ RADVAN, M. Vztah daňového a trestného práva – zásada ne bis in idem. In: *Daňové právo vs. Daňové podvody a daňové úniky*. Košice: Univerzita Pavla Jozefa Šafárika, 2015, s. 171.

Ak by sme chceli zosumarizovať podstatné črty pojmu daňový únik na základe selekcie, možno konštatovať, že:

- ide o nelegálne konanie daňového subjektu,
- cieľom je minimalizácia daňovej povinnosti (úplná alebo čiastočná),
- daňový subjekt si neplní povinnosti vyplývajúce z daňovoprávných noriem,
- dopúšťa sa ho osoba úmyselne, alebo aj neúmyselne,
- vzniká fiškálna strata v rozpočte.

Na základe uvedeného možno vymedziť **definíciu daňového úniku** v užšom slova zmysle, a to ako subsystem daňového práva, ktoré obsahuje konanie, pri ktorom povinný daňový subjekt úplne alebo čiastočne znižuje svoju daňovú povinnosť, ktorá mu bola uložená daňovo-právnou normou, prípadne si takúto povinnosť neplní porušením právnych predpisov, či už úmyselne alebo neúmyselne. Daňový únik je teda výsledok celkového ekonomického správania sa daňových subjektov orientovaného na zníženie, resp. vynulovanie daňovej povinnosti daňového subjektu voči štátu na nelegálnom princípe.

Daňového úniku sa reálne možno dopustiť úmyselne i neúmyselne, pričom diametrálny rozdiel tkvie práve v znalosti a neznalosti daňového práva, možnej nepozornosti, prípadne podceňovania určitých zákonných povinností. **Úmyselné konanie** nám jednoznačne načrtáva otvorené, prípadne aj skryté porušenie daňovoprávných predpisov, uvedenie do omylu, využitie omylu, simuláciu a zastieranie úkonov, ktoré sami o sebe majú charakter podvodného konania. Spoločným prvkom uvedených úmyselných podvodných konaní je práve minimalizácia či neuhradenie daňovej povinnosti. Kým pre **neúmyselné daňové úniky** je typické kategorizovanie do skupiny daňovo-právneho deliktu s uložením daňovej sankcie, úmyselné daňové úniky sú vyjadrené v konkrétnych skutkových podstatách daňových trestných činov v Trestnom zákone.

Za veľmi dôležité si dovoľujem zdôrazniť nejasnosť a náročnosť určenia presnej hranice medzi zákonným a nezákonným konaním, ktoré má naplňovať znaky daňového úniku. S uvedeným problémom sa dlhodobo vysporiadava aj Európska únia, na základe čoho vznikla precizácia zneužitia práva i agresívneho daňového plánovania, ktorá však v praxi nie vždy je jasne a jednoznačne chápaná.

Pri tzv. **nelegálnom daňovom** úniku je nevyhnutné skúmať a dosledovať následnosť reťazca, posúdiť ekonomickú zmysluplosť správania sa jeho členov, štandardnosť ukazovateľov jednotlivých obchodov, skúmať uplatniteľnosť obchodovanej komodity na trhu, dôvody náhleho navýšenia obrátov, vývozov, veľkosť, personálny substrát podzrivých podnikateľských subjektov apod., čo komplexne smeruje k vykonaniu tzv. testu zneužiteľnosti práva a k dissimulácii toho, čo podnikateľské subjekty v reťazci skutočne robili. Napr. ak v prípade karuselového podvodu je záujem zistenia danej skutočnosti, vyžaduje si zamerať sa predovšetkým na preukázanie ekonomickej zmysluplosti obchodných operácií, ich reálnosť, posúdiť existenciu či neexistenciu dodávok, kompletnosť faktúr, splnenie si daňových povinností všetkých zainteresovaných subjektov a pokiaľ by sa preukázalo, že hospodárska podstata posudzovaných obchodných operácií chýba,¹¹ je potrebné preukazovať zainteresovanosť jednotlivých do reťazca

¹¹ Podľa § 39 Občianskeho zákonníka by išlo de facto o absolútne neplatné právne úkony.

zapojených osôb, na základe čoho vygenerujeme preukázateľne personálne zapojeného obžalovaného. Samotná účasť na obchodných operáciách takéhoto reťazca sama o sebe sankcionovateľný rozmer bez ďalšieho postupu nemá.¹²

Okrem uvedeného z terminologického hľadiska nepovažujeme za správne synonymizovanie pojmu daňový únik a daňový podvod. Aj Európska komisia označuje daňový podvod ako formu úmyselného vyhýbania sa daňovej povinnosti, ktorá je vo všeobecnosti postihnutelná trestným právom (nepravdivé hlásenia, falošné dokumenty apod.).¹³ Vymedzenie **daňového podvodu** aj v podmienkach Slovenskej republiky chápame cez prizmu trestného práva, a to konkrétne ako trestný čin daňového podvodu precizovaný v § 277a¹⁴ zákona č. 300/2005 Z. z. Trestného zákona v znení neskorších predpisov (ďalej len Trestný zákon). V rámci podvodného zneužívania daňovo-právnych predpisov sa využíva nielen zatajovanie príjmov, ale taktiež nevhodné interpretovanie právnych noriem, prípadne aplikovanie špekulatívnych činností daňových subjektov.

Posledným z pojmov nelegálnych daňových únikov je tzv. daňová trestná činnosť, resp. daňové trestné činy (v užšom slova zmysle daňová kriminalita), ktoré sú precizované v Trestnom zákone, konkrétne:

- skrátenie dane a poistného (§276),
- neodvedenie dane a poistného (§277),
- daňový podvod (§277a),
- nezaplatenie dane a poistného (§278),
- marenie výkonu správy daní (§278a),
- porušenie predpisov o štátnych technických opatreniach na označenie tovaru (§279).

Daňové trestné činy sa v praxi často vyznačujú náročnosťou ich odhaľovania, dokazovania¹⁵, internacionalizáciou, ale problematickým je aj použitie správnej právnej kvalifikácie. Problémové otázky v oblasti daňových trestných činov sa nespájajú výlučne s tým, že daňové zákony sú pomerne komplikované a výrazne dynamické, ale aj s terminologickou nejednotnosťou aplikovanou daňovým a trestným právom. Daňová trestná činnosť výrazne oslabuje fiškálne záujmy štátu, primárne na strane príjmov a samotnú ekonomiku štátu. Daňová morálna daňových subjektov nie je z pohľadu finančnej správy uspokojivá, najmä z dôvodu častej snahy špekulácie so zámerom obohatenia sa na úkor štátu, resp. obce, alebo zníženia daňového zaťaženia a zneužívania medzier v daňoprávnych predpisoch. Častokrát sa v daných prípadoch stretávame s neumožnením súčinnosti medzi správcom dane a daňovým subjektom, čo v logickej nadväznosti negatívne pôsobí na možnosť efektívneho odhalenia daňovej trestnej činnosti.

Problematika daňových únikov však vôbec nie je úzka a nepozostáva len z vymedzenia základnej charakteristiky. Ide reálne o celý systém na jednej strane vzhľadom, ktoré

¹² Rozsudok špecializovaného trestného súdu v Pezinku sp.zn. 3T/25/2012.

¹³ European Commission. Taxation and Customs Union. The Missing Part. [online]. Brussels. 2015. [cit. 14. 6. 2015]. Dostupné z: http://ec.europa.eu/taxation_customs/taxation/tax_fraud_evasion/missing-part_en.htm

¹⁴ § 277 a ods. 1 Trestného zákona: Kto neoprávnene vo väčšom rozsahu uplatní nárok na vrátenie dane z pridanej hodnoty alebo spotrebnej dane v úmysle zadovážiť sebe alebo inému neoprávnený prospech, potrebstá sa odňatím slobody na jeden až päť rokov.

¹⁵ Vid' ŠIMONOVÁ, J. Osobitosti dokazovania daňových trestných činov v kontexte daňového práva. In: *Teória a prax vyšetrovania – interdisciplinárne aspekty*. Bratislava: Akadémia Policajného zboru, Bratislava, 2017, s. 268 a nasl.

pri daňovom úniku vznikajú, činnosti a pôsobnosti orgánov bojujúcich proti uvedenému negatívnemu fenoménu, modus operandi páchania, spôsobov objasňovania a dokazovania, medzinárodno-právneho hľadiska a v neposlednom rade rôznych subkategórií, ktoré sú subsumované pod daný pojem. Okrem uvedeného pre správne pochopenie daňového úniku, je nutná znalosť definovania vyhýbania sa daňovej povinnosti, agresívneho daňového plánovania, zneužitia práva, apod.

3. ZÁVER

Porušovanie a nerešpektovanie daňových zákonov, ako aj páchanie daňových trestných činov dosahuje neustále enormné rozmery. Daňové úniky ovplyvňujú všetky oblasti ekonomického a spoločenského života, poškodzujú stabilitu finančného sektora, znižujú príjmovú stránku verejných rozpočtov, spôsobujú deficit verejných financií, nepriaznivo vplyvajú na ekonomické ukazovatele štátu, ohrozujú mechanizmy trhového hospodárstva, ovplyvňujú zdravú hospodársku súťaž.

Ako je vyššie uvedené, v predmetnom príspevku je potrebné zhrnúť dve základné roviny a to kam patrí problematika daňových únikov a čo to v podstate daňový únik je. K prvej téze jednoznačne, aj zo samotného textu vyplýva, sa prikláňam k názoru, že s ohľadom na aktuálny stav prijatia a procesu prijímania variabilných opatrení smerujúcich k boju proti daňovým únikom je nevyhnutné uvedenú oblasť komplexne rozpracovať a zakategorizovať pod jedno právne odvetvie. Napriem interdisciplinárnemu prístupu, ktorý je nepochybne premietnutý v daňových únikoch, osobne zastávam názor jeho subsumovania do daňového práva. Svoju argumentáciu odôvodňujem primárne základom páchania daňových únikov, ktoré de facto nachádzame výlučne v daňovom práve a taktiež presná terminológia z daňového práva je nevyhnutným predpokladom na jeho elimináciu a objasňovanie.

K druhej téze bolo mojou snahou vyselektovať najpodstatnejšie teoretické črty daňového úniku a navrhnúť jednotnú definíciu daňového úniku. V zmysle uvedeného rozumiem pod daným pojmom konanie, pri ktorom povinný daňový subjekt úplne alebo čiastočne znižuje svoju daňovú povinnosť, ktorá mu bola uložená daňovo-právnou normou, prípadne si takúto povinnosť neplní porušovaním právnych predpisov, či už úmyselne alebo neúmyselne. Daňový únik je teda výsledok celkového ekonomického správania sa daňových subjektov orientovaného na zníženie, resp. vynulovanie daňovej povinnosti daňového subjektu voči štátu na nelegálnom princípe.

doc. JUDr. Mgr. Jana Šimonová, Ph.D.
Katedra správneho práva
Akadémia Policajného zboru v Bratislave
jana.simonova@akademiapz.sk